

Dosar nr. 1-4366/2019
1-19177837-12-107112019

S E N T I N Ţ A
În Numele Legii

09 aprilie 2021

mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău sediu Buiucani
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător
Grefier

Ana Cucerescu
Cristina Macovei
Nicolae Balan
Ana Scutaru

Cu participarea:

Acuzatorului de Stat
Reprezentantului părţii vătămate
Avocatului inculpatului
Inculpatului
Avocatul părţii civile

Constantin Popa
Andrian Spînu

Ralea Tudor
Bondarenco Oleg

a judecat în şedinţa publică, în procedură generală cauza penală privind învinuirea lui **Ralea Tudor Vasile**, născut la *****, IDNP: *****, cetăţean al Republicii Moldova, originar din *****, domiciliat în *****, studii superioare, supus militar, căsătorit, angajat în câmpul muncii – activează în calitate de conducător auto la Pretura sect. Rîşcani, mun. Chişinău, 2 copii minori la întreţinere, nu are grad de invaliditate, nu dispune de careva titluri speciale, grade de calificare şi distincţii de stat, anterior condamnat.

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Cauza penală s-a aflat în examinare în instanţa de judecată de la data de **07 noiembrie 2019** – **09 aprilie 2021**.

Procedura de citare legal executată

a c o n s t a t a t :

1. Ralea Tudor Vasile, deţinînd funcţia de registrator cat. 3 al Direcţiei înregistrate, grupa nr.1 OCT Chişinău, filiala ÎS „Cadastru”, conform ordinului nr. 44-p din 02.02.2015, fiind persoana cu funcţie de răspundere, care este în drept să examineze documentele ce confirmă drepturile şi să decidă asupra înregistrării bunului imobil şi a drepturilor asupra lui, să efectueze şi să rectifice înscrierile în registru bunurilor imobile în modul stabilit de lege, la 04 ianuarie 2017 a efectuat radierea cotei-părţi de 1/3 a bunului imobil deţinută şi înregistrată după cet. ***** şi cet. Popa Emilia, în conformitate cu Hotărîrea irevocabilă a Judecătoriei Botanica, mun. Chişinău nr. 2-5549/14 din 13.10.2015 s-a dispus: radierea dreptului de proprietate a lui Tudor şi Emilia Popa, asupra cotei-părţi de 1/3 din construcţia de pe ***** identificată prin nr. cadastral

*****, iar ultimul a atribuit acestei cote-părți lui Belii Andrei, contrar prevederilor art.1515 Cod civil (2017), din ce reiese că cota-parte de 1/3, urma să fie înregistrată cu drept de proprietate public, după autoritatea public locală.

În același timp, contrar prevederilor art. 28 al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998, fără a avea temeiuri legale de a efectua modificări în registrul bunurilor imobile nr. *****, întrucît nu exista un document ce acorda dreptul de înregistrare a dreptului de proprietate, a dispus ilegal majorarea cotei de la 2/3 la 1.0 după cet. Belii Andrei, în rezultatul acțiunilor sale ilegale a cauzat conform raportului de expertiză judiciară nr. 1778 din 26 noiembrie 2018, un prejudiciu considerabil în valoarea de 101 194 lei, sumă ce constituie 1/3 din construcția de pe ***** identificată prin nr. cadastral *****

2. Inculpatul Ralea Tudor, fiind audiat în ședința de judecată vina nu a recunoscut-o și a declarat că, conform prevederilor art. 12 al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25.02.1998 (în redacția anului 2017), registratorul din cadrul oficiului cadastral teritorial are următoarele atribuții: solicită documentele necesare includerii în cadastru a datelor despre bunul imobil și drepturile asupra lui; decide, în modul stabilit, asupra efectuării sau modificării înscrierii în registrul bunurilor imobile ori refuză efectuarea sau modificarea înscrierii respective; eliberează extrase din registrul bunurilor imobile; în cazul depistării unor înscrieri greșite în registrul bunurilor imobile, pentru a căror corectare este necesară o hotărâre judecătorească irevocabilă, solicită Agenției Servicii Publice înaintarea cererii în instanța de judecată pentru radierea sau corectarea acestora; corectează, în modul stabilit la art.38, greșelile din registrul bunurilor imobile; exercită alte atribuții conform legislației în vigoare.

Astfel, fiind la primirea cetățenilor la ghișeu de serviciu din cadrul Serviciului cadastral teritorial Chișinău cu sediul în str. Armenească, 42B, zilnic putea primi pînă la o sută de cereri cu diferite solicitări și diferită complexitate.

Fiind la primire în una din zile conform graficului prestabilit, a primit cererea de la cetățeanul Belii Andrei prin intermediul reprezentantului său, Rusu Anatol, privind bunul imobil amplasat în municipiul *****. La cerere solicitantul a anexat un pachet de documente, printre care fiind mai multe hotărâri ale instanțelor civile de judecată. Din câte î-și aduce aminte, în toate actele prezentate la depunerea cererii a fost o hotărâre judecătorească irevocabilă, prin care a fost recunoscut dreptul de proprietate a decedatei Golovina Maria asupra la 1.0 cotă-parte din bunul imobil – casă de locuit individuală litera B, amplasată în *****.

Prin altă hotărâre irevocabilă a fost dispusă radierea din Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate a lui ***** și Popa Emilia asupra 1/3 cotă-parte din bunul imobil – casă de locuit individuală, litera B din *****, mun. Chișinău.

Studiind hotărârile judecătorești prezentate și-a făcut o concluzie și a efectuat radierea din Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate a lui ***** și Popa Emilia asupra 1/3 cotă-parte, cu modificarea cotei-părți a lui Belii Andrei din 2/3 cotă-parte în 1.0 cotă-parte. Din câte ține minte, Belii Andrei a fost atras ca parte în procesul civil, cerând radierea a 1/3 cotă parte cu recunoașterea lui în calitate de proprietar asupra 1.0 cotă-parte din imobilul – casă de locuit individual, litera B, amplasată pe *****, mun. Chișinău. Cota-parte de proprietate a lui Belii Andrei a fost modificată din 2/3 cotă-parte în 1.0 cotă-parte în temeiul hotărârii instanței de judecată fără a fi efectuată înregistrarea curentă a dreptului de proprietate, cu menținerea în Registrul bunurilor imobile a datei inițiale de înregistrare, cu includerea hotărârii de judecată ca act suplimentar de proprietate.

Susține că până în prezent, nimeni nu a contestat sau nu a anulat decizia sa, toate înscrierile din Registrul bunurilor imobile sunt valabile până la moment, asupra bunului imobil aflat în litigiu nu au fost aplicate măsuri de asigurare sub formă de interdicții sau sechestre nici de către organul de urmărire penală, nici de către procuror, nici de către instanța de judecată sau de către alte instanțe abilitate.

Astfel, consideră că învinuirea ce i-a fost înaintată este una declarativă, neclară, neconcretă și neprecisă, deoarece la baza radierii dreptului de proprietate au stat hotărârile instanțelor civile, care au stabilit în mod irevocabil că cota-parte a lui ***** și Popa Emilia urmau a fi radiate din Registrul bunurilor imobile.

A observat pe parcursul examinării cauzei, că acuzarea a pornit urmărirea penală la cererea cetățeanului *****, însă în final a recunoscut în calitate de parte vătămată statul, reprezentat de către Serviciul fiscal de stat.

Totodată, la ședințele de judecată se prezintă ***** declarând că este parte vătămată pe dosar. Din aceste considerente este evident, că atât pe parcursul urmăririi penale, cât și în instanță, acuzatorul nu are o concluzie certă referitoare la partea vătămată pe acest caz. La etapa urmăririi penale era cert, că ***** și Popa Emilia nu pot fi părți vătămate, deoarece există o hotărîre de judecată irevocabilă, care a dispus radierea dreptului de proprietate a acestora din Registrul bunurilor imobile. Indică că, procurorii au decis să împartă acțiunile sale în două episoade: unul fiind radierea dreptului de proprietate a lui ***** și Popa Emilia, acțiune care este complet ilegală și nu le-a permis încadrarea faptei în limitele infracțiunii. Luînd în considerație faptul dat, au trecut la episodul doi, prin care fără a studia complet, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele tuturor proceselor civile, au inclus ca parte vătămată statul reprezentat de către Serviciul fiscal de stat.

În cauza penală înaintată de către acuzare în instanța de judecată se evidențiază cîteva aspecte care exclud în genere nu că punerea sub învinuire, dar măcar bănuiala de săvârșire a infracțiunii.

În susținerea celor expuse, dorește să aducă la cunoștința instanței de judecată, că în conformitate cu prevederile art 1515 Cod civil (în redacția anului 2017) - Patrimoniul succesoral trece în proprietatea statului în baza dreptului de moștenire asupra unui patrimoniu vacant dacă nu există nici succesori testamentari, nici legali sau dacă nici unul din succesori nu a acceptat succesiunea, sau dacă toți succesorii sînt privați de dreptul la succesiune. Statul intră în posesiunea patrimoniului succesoral prin eliberarea unui certificat de succesiune vacantă. Ordinea moștenirii și evidența patrimoniului succesoral vacant, precum și transmiterea acestuia în proprietatea statului, se stabilesc prin lege.

Astfel constată, că la materialele cauzei penale acuzarea nu a anexat nici un certificat de succesiune vacantă prevăzut expres de art. 1515, alin. (2) Cod civil (în redacția anului 2017).

La fel, s-a stabilit că, apărătorul său a prezentat acte în instanță, că decedata Golovina Maria o are vie pe sora sa Belaia Ecaterina și pe nepotul său Belii Andrei. Reieșind din faptul că nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția sa, procurorul urma să verifice dacă este sau nu deschisă o procedură succesorală și dacă Golovina Maria are succesori, iar în materialele dosarului penal nu există astfel de documente. Menționează că, notarul urma să deschidă dosar succesoral și să constate la cererea reprezentantului statului că succesiunea este vacantă, iar ulterior să elibereze certificat de succesiune vacantă.

În circumstanțele expuse constată, că atât acuzarea, cât și pretinsa parte vătămată - Serviciul fiscal de stat nu au respectat cerințele legislației în vigoare în vederea pretinderii statului la succesiunea vacantă.

Concomitent, reprezentantul statului – Serviciul fiscal de stat avea dreptul doar după primirea certificatului de moștenitor să întreprindă măsurile prevăzute de pct. 8 al Regulamentului cu privire la modul de evidență, evaluare și vânzare a bunurilor confiscate, fără stăpîn, sechestrate ușor alterabile sau cu termen de păstrare limitat, a corpurilor delictive, a bunurilor trecute în posesia statului cu drept de succesiune și a comorilor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 972 din 11.09.2001.

Actul normativ enunțat declară, că în cazul trecerii bunurilor în proprietatea statului conform dreptului succesoral, notarul expediază la Serviciul Fisca de Stat, care a intrat în posesia certificatului de moștenitor, lista bunurilor respective semnată de notar, martorii asistenți și persoanele interesate (dacă aceștia au luat parte la întocmirea listei).

În cazul în care din contul bunurilor specificate în listă, în conformitate cu legislația în vigoare despre activitatea notariatelor au fost efectuate cheltuieli (pentru îngrijirea testatorului în timpul bolii și înmormântarea lui, asigurarea integrității bunurilor succesoriale și administrarea lor, publicarea înștiințării referitoare la chemarea moștenitorilor), în listă se vor înregistra sumele cheltuite în aceste scopuri și obiectele vîndute pentru acoperirea cheltuielilor efectuate. După primirea certificatului de moștenitor și listei bunurilor respective, reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat în prezența unei persoane responsabile de la regia locativă, iar în localitățile rurale - de la autoritățile administrației publice locale - verifică disponibilul de bunuri succesoriale în spațiile în care se păstrează acestea și le preia la evidență de la custode, făcînd mențiunile corespunzătoare în lista bunurilor. Susține că, urmărirea penală nu a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, complet și obiectiv a circumstanțelor cauzei. Fiind inculpat pe acest dosar îi este frică că, pe parcurs vor apărea și alte pretense părți vătămate, pe motiv că urmărirea penală nu și-a onorat obligațiunile în vederea stabilirii eventualelor părți vătămate și dacă acestea în genere există.

La întrebările acuzatorului de stat a comunicat că, pe Rusu Anatol nu l-a cunoscut niciodată, pînă la depunerea cererii la Serviciul cadastral Teritorial Chișinău în calitate de reprezentat al cetățeanului Belii Andrei. Rusu Anatol l-a reprezentat pe Belii Andrei în baza unei procuri, numărul și data nu le ține minte. Indică că, Rusu Anatol a prezentat acte judecătorești ale instanțelor civile, hotărîrea primei instanțe, dacă nu se greșește Botanica, a Curții de Apel Chișinău și a Curții Supreme de Justiție irevocabile la momentul depunerii cererii. Radierea la 1/3 cotă –parte a efectuat-o în baza Hotărîrii primei instanțe devenită irevocabilă o data cu pronunțarea Deciziei Curții Supreme de Justiție. Lui Belii Andrei i-a atribuit în baza Hotărîrii, care a fost înregistrați în registrul bunurilor imobile. Concluzia de a înregistra după Belii Andrei 1.0 cotă-parte a făcut-o în baza studierii tuturor actelor. Nu a decis privitor la faptul unei eventuale înregistrări pe numele cuiva sau a statului.

La întrebările avocatului Bondarenco Oleg a comunicat că, solicitările înaintate de către Rusu Anatol a fost radierea dreptului de proprietate ala 1/3 cota-parte a lui ***** și Popa Emilia și înregistrarea 1.0 cotă-parte după Belii Andrei. Concluzia de înregistrare asupra la 1.0 cota-parte a făcut-o studiind conținutul tuturor Hotărîrilor judecătorești și nu numai a dispozitivelor hotărîrilor. Concluzia și-a făcut-o în urma studierii actelor judecătorești. Susține că, în calitate de registrator a avut dreptul în baza funcțiilor stabilite sa efectueze modificări în registrul bunurilor imobile. După cum a declarat anterior, toate modificările și înscrierile din registrul bunurilor imobile efectuate de către nu au fost anulate. De asemenea, declară că, în caz de înscriere greșită în registrul bunurilor imobile efectuată de către registrator pot fi anulate de către registratorul din cadrul agenției servicii publice sau printr-o Hotărîre irevocabilă a instanței de judecată recurgînd la principiile acțiunilor în anulare. Nu a fost depusă de către ASP după

reorganizare o cerere privind executarea hotărârii Judecătorei Botanica. Încheierea sau Hotărârea instanței de judecată poate fi executată și din oficiu, și fără depunerea unei cereri în cazul în care instanța de judecată expedie actul judecătoresc prin intermediul poștei. În cazul dat depunerea cererii nu este necesară.

La depunerea actelor judecătorești a perfectat cererea în variantă electronică, se tapiază în câteva variante pe care după executare în subcompartimentul decizia registratorului se fac mențiuni de felul „a executa sau de a nu executa cererea”, de a efectua înregistrarea sau pe scurt modificare în registrul bunurilor imobile.

Decizia este, deja, indicată în cererea registratorului. Cu referire la caz consideră că, actul judecătoresc executat sau primit la executare, nu necesită a fi dublat cu decizia registratorului. Analizând actele pentru înregistrare, registratorul primește decizia studiind textul integral al actului și decide efectuarea înregistrării sau modificării în registrul bunurilor imobile. Efectuarea oricăror modificări în registrul bunurilor imobile prin radierea dreptului de proprietate prin înregistrarea dreptului de proprietate cu mărirea sau micșorarea cotelor se consideră înscrieri în registrul bunurilor imobile. Nu ține minte dacă Belii Andrei a solicitat înregistrarea dreptului la proprietate la o cotă- parte, din considerentul că era parte în dosarul civil. A studiat actele pentru înregistrare și a primit decizia, care îi aparține și poate să fie anulată doar prin Decizia registratorului din cadrul ASEP sau prin hotărârea instanței de judecată.

A majorat cota-parte reieșind din studierea tuturor actelor judecătorești a întregului text, dar nu și la partea dispozitivă a actului judecătoresc. A efectuat modificări, doar la drepturile lui Belii Andrei, registratorul nu are dreptul să facă careva modificări la drepturile stinse. Registratorul este persoana independentă în luarea deciziilor, nimeni nu are dreptul de a da indicații de a efectua careva înscrieri în registrul bunurilor imobile, iar decizia registratorului poate fi anulată în conformitate cu procedura stabilită. La acel moment, avînd experiența de activitate în serviciu de 10 ani, a decis de sinestătător fără apela la ajutorul cuiva.

3. *Necîtînd la faptul că inculpatul nu a recunoscut vinova, vinovăția acestuia este probată prin următoarele probe prezentate de acuzatorul de stat:*

- *declarațiile reprezentatului părții-vătămate Andrian Spînu*, care a declarat că, la 17 octombrie 2019 Serviciul fiscal de stat a înaintat o cerere prin care a solicitat încasarea de la Ralea Tudor a sumei de 101194 lei, pe care o suține integral. Indică că bunul imobil amplasat în ***** a fost evaluat și potrivit raportului de expertiză nr.1778 din 26.04.2018 sa constatat că valoarea acestuia este de 101194 lei. Instanța urmează să se țină cont de faptul că este un act judecătoresc irevocabil privitor la acest bun și anume Hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Botanica nr. 2-5549/14 din 13.10.2015 prin care s-a dispus radierea dreptului de proprietate asupra 1/3 cotă-parte deținută de la ***** și Popa Emilia din bunul imobil amplasat în *****.

Menționează că Serviciul Fiscal de Stat nu deține certificate de moștenitor.

La întrebările avocatului a indicat că, Serviciul Fiscal de Stat nu a inițiat în anul 2018 o procedură de moștenire. Statul în persoana Serviciului Fiscal de stat nu deține certificat de succesiune vacantă, deoarece trecerea bunurilor imobile în posesia Organului Fiscal este reglementată de Hotărârea de Guvern nr. 972 din 11 septembrie 2001. Nu au verificat dacă în speță există procedura succesorală. Concretizează că acțiunea civilă a fost întocmită în baza materialelor obținute de la Procuratura Anticorupție. Pretențiile față de inculpat sunt pe marginea acțiunii civile și anume încasarea prejudiciului material în mărime de 101194 lei. Nu au pretenții privitor la radierea dreptului de proprietate a dlui *****.

- declarațiile martorului *****, care a declarat că, în 1994 a procurat de la Golovina Maria 1/3 cotă-parte din imobilul amplasat în *****. După ce a perfectat actele, a început să construiască separat o casă. Indică că casa unde locuia Golovina Maria era într-o stare deplorabilă, iar în scurt timp a căzut tavanul. Terenul nu era divizat în cote-părți. Împreună cu Golovina Maria au decis unde urma să construiască casa. Văzînd că Golovina Maria nu are unde să locuiască, au luat-o la ei. Ulterior, au construit o bucătărie separată. La rugămintea Mariei Golovina, i-au permis să trăiască în această bucătărie. În 2000 împreună cu soția au plecat peste hotarele țării. Cînd s-a întors în țară, a încercat să dea în exploatare ambele construcții. Însă, adresîndu-se la Oficiul Cadastral, a aflat că atît casa mică, cît și bucătăria sunt înregistrate pe numele lui Belîi Andrei. A dorit să soluționeze amiabil această problemă, însă Belîi Andrei s-a opus cu vehemență, mult ca atît i-a propus să cumpere casa, ceea ce l-a impus să se adreseze în instanța de judecată. O perioadă îndelungată s-a judecat, cam 16-17 ani, ca în final s-a dispus radierea dreptului lui de proprietate asupra 1/3 coă- parte din bunul imobil amplasat în *****. Susține că pe cotade 1/3, procurată de la Golovina Maria, a fost construită casa și bucătăria. Dna Golovina Maria a decedat în 2006. Nu cunoaște cine este Șișchina Tamara, mult ca atît nici nu avăzută. Însă, cunoaște că această persoană a primit în dar de la Golovina Maria 2/3 cotă-parte din casa veche. Această parte a fost obținută în 2006, adică pînă la decesul dnei Mariei.

La întrebările avocatului a comunicat că s-a adresat la Inspectorul de Poliție ca să fie intentat un proces penal în privința lui Ralea Tudor. S-a adresat pentru propriul său interes, deoarece i-a fost luată 1/3 cotă-parte din bun, ce a fost construită de el personal. Cunoștea că Golovin Maria și Șișchina Tamara lucrau în calitate de servitoare la „Paradis”, însă Andrei Belîi este nepotul Mariei Golovina. Indică că cota- parte în mărime de 2/3 a fost înstrăinată de la Belîi Andrei la Rusu Anatolie. Șișchina Tamara a transmis lui Belîi Andrei bun imobil cu suprafața de 21m², însă Belîi Andrei a transmis către Rusu Anatolie bunul cu o suprafață mai mare și anume de 42m².

La întrebările acuzatorului de stat a indicat că contractul încheiat cu dna Golovina Maria a fost înregistrat în conformitate cu legislația în vigoare. Cînd s-a adresat cu cerere să fie efectuate careva înregistrări, a fost refuzat pe motiv că dosarul se află în judecată. Consideră că nu este corect că i s-a refuzat să efectueze înregistrările, în timp ce pentru alții au înregistrat multiple contracte de vînzare-cumpărare.

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16 septembrie 2019 a dosarului tehnic ridicat la 06.11.2018, prin care s-a constatat constituirea bunurilor imobile cu nr. cadastral ***** (vl.I, f.d. 206);

- procesul - verbal de cercetare la fața locului din 16 septembrie 2019 a dosarului cadastral ridicat la 06.11.2018, prin care s-a constatat existența cererilor și a încheierii prin care s-a radiat dreptul de proprietate a cotei-părți în valoarea de 1/3 a bunului imobil cu nr. cadastral ***** (Vol I, f.d. 211);

- procesul - verbal de cercetare la fața locului din 13 septembrie 2019 a materialelor parvenite de la Serviciul Cadastral prin scrisoarea nr. 01/1881 din 02.04.2019, ca răspuns la solicitarea organului de urmărire penală a CNA nr. 03/33-88 din 14 ianuarie 2019, prin care s-a stabilit că Ralea Tudor a deținut funcția de registrator (Vol I, f.d. 176);

- procesul - verbal de cercetare la fața locului din 13 septembrie 2019, a materialelor parvenite de la Serviciul Cadastral prin scrisoarea nr. 01/1233 din 01.09.2017, ca răspuns la solicitarea organului de urmărire penală a CAN nr. 03/33-3985 din 07.08.2017 (Vol II, f.d. 71);

- raportul de expertiză nr.1778 din 26.04.2018 prin care a fost stabilit că, valoarea de piață a 1/3 cotă-parte din bunul imobil cu nr. cadastral *****, situat în mun. Chișinău, str. Muncești,227 A la data de 02 ianuarie 2017, constituie 101 194 lei.(Vol I, f.d. 164-174).

Mijloacele materiale de probă:

- dosarul cadastral a bunului imobil cu nr. cadastral *****;

- copia dosarului tehnic a bunului imobil cu nr. cadastral *****; /vol I f.d 214-250, vol II f.d. 1-64/

- materialele parvenite de la Serviciul Cadastral prin scrisoarea nr. 01/1881 din 02.04.2019, ca răspuns la solicitarea organului de urmărire penală a CAN nr. 03/33-88 din 14 ianuarie 2019, prin care s-a stabilit că, Ralea Tudor a deținut funcția de registrator;/vol II f.d. 75-79/

- materialele parvenite de la Serviciul cadastral prin scrisoarea nr. 01/1233 din 01.09.2017, ca răspuns la solicitarea organului de urmărire penală a CAN nr. 03/33-3985 din 07.08.2017 prin care s-a stabilit că, în temeiul Hotărârii nr. 2 -5549/14 din 13.10.2015 prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de ÎS „Cadastru” împotriva cet. ***** și Popa Emilia, prin care a fost dispusă radierea cotei-părți în valoarea de 1/3 din construcția cu nr. cadastral *****./vol I f.d 179-204/

4. În ședința de judecată au fost cercetate probele prezentate de partea apărării în confirmarea nevinovăției inculpatului:

- declarațiile martorului Rusu Anatolie, care a declarat că, îl cunoaște pe Belii Andrei, fiindcă au fost colegi de muncă și totodată au grad de rudenie prin afinitate. Belii Andrei este nepotul Mariei Golovina. I-a reprezentat interesele lui Belii Andrei la cadastru și anume a înregistrat bunul imobil. Indică că Belii Andrei nu posedă limba de stat, nu scrie în grafie latină și din acest considerent l-a împuternicit, prin procură, să-i reprezinte interesele în organele de stat. Dreptul de proprietate al lui ***** asupra 1/3 cotă-parte din bun imobil a fost radiat, fiindcă în 1994 Oficiul Cadastral a înregistrat un contract ce nu trebuia să fie înregistrat. Indică că după ce a cumpărat casa de la Belii Andrei, ulterior din motive personale a vândut-o lui Para Anatolie.

- declarațiile martorului Para Anatolie, care a declarat că, din 04 mai 2016 este proprietarul casei de locuit din ***** . Nu cunoaște că 1/3 din casa procurată trebuia să aparțină statului. Nu a fost invitat pe această cauză la urmărirea penală. Cunoaște că Belii Andrei este moștenitorul casei, însă personal nu-l cunoaște. Pe ***** îl cunoaște, este persoana care i-a arătat bunul imobil, când a vrut să-l cumpere. Între timp, Tudor Popa a făcut o reparație cosmetică în casă, însă au convenit că îi va returna banii pentru reparație. La moment sunt în proces de judecată privind evacuarea lui ***** din imobil.

- declarațiile martorului Belii Andrei, care a declarat că, este nepotul dnei Golovina Maria. Golovina Maria și cu mama lui sunt surori. Mama lui este în viață și locuiește împreună pe aceeași adresă. După decesul surorii, mama lui s-a adresat la un notar din or. Grigoriopol pentru deschiderea succesiunii. Atât mama lui, cât și el sunt unicii moștenitori ai Mariei Golovina. După ce a primit certificat de moștenitor, dl ***** i-a îngădit accesul în casă, a instalat porți și respectiv nu a putut să intre în casă. Indică că casa nouă a fost construită de către Golovina Maria și respectiv îi aparține doar ei. Cunoaște că au fost careva litigii între mătușa lui și ***** . Însă, instanța deja s-a expus pe acest fapt și el deține dreptul asupra casei date, iar alți moștenitori, cu excepția lui și a mamei sale, nu sunt.

5. Prin Încheierea protocolară din 14 septembrie 2020 au fost recunoscuți în calitate de parte civilă ***** și Popa Emilia.

***** și Popa Emilia au înaintat acțiune civilă prin care au solicitat

-declararea nulității deciziei registratorului din cadrul OCT Chișinău al ÎS „Cadastru” din 04.01.2017 (avându-se în vedere decizia emisă de inculpat Ralea Tudor) privind înregistrarea după Belîi Andrei a dreptului de proprietate cu cota -parte de 1,0 (100%) asupra imobilului de pe str. Muncești,227 A, mun. Chișinău (nr. cadastral *****) cu suprafața totală de 42,3 m.p.;

- declararea nulității contractului de vânzare - cumpărare nr.553 din 16.01.2017 încheiat între Belîi Andrei și Rusu Anatolie, autentificat de notarul public Semionova Rodica, înregistrat la data de 16.01.2017 de OCT Chișinău în Registrul Bunurilor Imobile;

- declararea nulității contractului de vânzare -cumpărare nr. 8009 din 04.05.2017 încheiat între Rusu Anatolie (cu acordul soției sale Rusu Galina) și Para Anatolie autentificat de notarul public Semionova Rodica, înregistrat la data de 04.05.2017 de OCT Chișinău în Registrul Bunurilor Imobile;

- obligarea Agenției Servicii Publice Departament Cadastru de a radia din Registrul Bunurilor Imobile înscrierile în baza actelor juridice declarate nule în cazul admiterii prezentei acțiuni.

În motivarea acțiunii ***** și Popa Emilia au indicat că, imobilul de pe str. Muncești,227A mun. Chișinău (nr. cadastral *****) cu suprafața totală de 42,3 m.p.- numit în continuare imobilul în litigiu a fost construit și a aparținut cu drept de proprietate lui ***** și Popa Emilia, fiind înregistrat pe numele la data de 24.09.2004 cu drept de proprietate de 1/3 cota-parte, iar drept de proprietate asupra 2/3 cotă-parte - a fost înregistrat cadastral la data de 20.07.2003 după Maria Golovina. În anul 2006, prin contract de donație nr. 5745 din 29.06.2006 Maria Golovina a înstrăinat cota sa parte de 2/3 din imobilul litigios dnei Șișchina Tamara.

În anul 2007, prin contract de donație nr. 2684 din 04.10.2007 Șișchina Tamara a înstrăinat cota sa parte de 2/3 din imobilul litigios lui Belîi Andrei. Menționează că din momentul dobândirii dreptului de proprietate nici Șișchina Tamara, nici Belîi Andrei nu a intrat în posesia, nu s-au folosit și nu au stăpânit niciodată imobilul litigios. În anii 2007-2015 au urmat mai multe litigii judecătorești în cadrul cărora, ***** a contestat legalitatea înregistrării imobilului în litigiu după Golovina Maria și următoarele tranzacții de donații, acțiune ce a fost respinsă, cu menținerea după ***** și Popa Emilia a dreptului de proprietate asupra cotei – părți de 1/3 din imobilul în litigiu, iar după cet. Golovina Maria succedată de Șișchina Tamara și Belîi Andrei - a dreptului de proprietate asupra cotei-părți de 2/3 din imobilul în litigiu.

În anul 2014 ÎS „Cadastru” a înaintat către ***** și Popa Emilia acțiune de rectificare prin care a solicitat radierea dreptului nostru de proprietate asupra cotei-părți de 1/3 asupra imobilului în litigiu și ridicarea sechestrului aplicat prin Hotărîrea Judecătorie Botanica din 15.06.2011. Prin Hotărîrea Judecătoriei Botanica nr. 2-5549/14 din 13.10.2015, acțiunea sus indicată a fost soluționată și admisă parțial, și anume: - s-a radiat dreptul de proprietate a lui Tudor și Emilia Popa asupra cotei-părți de 1/3 din construcția de pe str. Muncești,227A identificată prin nr. cadastral *****. Iar, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (capătul de cerere privind radierea dreptului de proprietate peste sechestrul aplicat prin Încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău nr.2-1322 din 15.06.2011.), care a fost menținută prin decizia CAC din 03.03.2016 și încheierea CSJ din 14.09.2016. Menționează că potrivit hotărârii enunțate de soluționare a acțiunii în rectificare s-a dispus doar radierea dreptului de proprietate a lui ***** și Emilia asupra cotei părți de 1/3 din imobilul în litigiu, și nu atribuirea acestei cote-părți Tamarei Șișchina sau lui Belîi Andrei. Această hotărâre nu putea avantaja drepturile și interesele

lui Belii Andrei în sensul majorării cotei-părți deținute de acesta, or singura persoană interesele căreia ar putea fi lezate prin pretinsa eroare care a constituit obiect al acțiunii ÎS „Cadastru” este Golovina Maria (care a decedat la 01.02.2007, când deja nu era proprietara imobilului), care însă niciodată și nicidecum nu a expus dezacordul său în privința modului de atribuire a cotelor-părți asupra imobilului în litigiu.

În același context, subliniază că Golovina Maria a înstrăinat cota sa parte de 2/3 din imobilul în litigiu Șișchina Tamarei fără careva obiecții și rezerve, analogic procedând și Șișchina Tamara când a donat cota sa parte de 2/3 lui Belii Andrei.

La rândul său și Șișchina Tamara (anul 2006) și Belii Andrei (anul 2007) au dobândit cu titlu gratuit anume cota –parte de 2/3 din imobilul litigios – și nu mai mult, fără ca să preia asupra acestui imobil orișicare alte drepturi de care ar beneficia eventual primul proprietar Golovina Maria în raport cu subsemnații sau alte persoane – terțe. Astfel, din anul 2007 și până actualmente - întinderea drepturilor și obligațiilor lui Belii Andrei asupra imobilului litigios se limitează în exclusivitate la acea cotă-parte de 2/3 din imobilul litigios pe care acesta a obținut cu titlu gratuit de la Șișchina Tamara nu mai mult, drepturile și interesele lui Belii neputând apriori să fie afectate prin fapte/ acte juridico- faptice apărute anterior dobândirii de către acesta a dreptului de proprietate. Respectiv, Hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău nr. 2-5549/14 din 13.10.2015 devenită definitivă și irevocabilă nu servea nicidecum temei pentru modificarea cotei-părți deținute de Șișchina Tamara și/ sau Belii Andrei. Prin urmare, în urma radierii dreptului de proprietate a lui ***** și Popa Emilia cota- parte de 1/3 deținută de ei cu drept de proprietate, putea fi înregistrată după Golovina Maria, iar în situația când Golovina era decedată încă din 2007 și nu avea moștenitori , reiese că această cotă-parte nu putea să fie înregistrată după dânsa.

Astfel, prin decizia registratorului din cadrul OCT Chișinău al ÎS „Cadastru” din 04.01.2017 (avându-se în vedere decizia emisă de inculpat Ralea Tudor) sub pretextul executării hotărârii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău nr.2-5549/14 din 13.10.2015 (definitivă din 03.03.2016 și irevocabilă din 14.09.2016) a fost radiat dreptul de proprietate a lui ***** și Popa Emilia asupra imobilului litigios.

Sub pretextul executării hotărârii sus-menționate după Belii Andrei a fost înregistrat drept de proprietate cu cota-parte de 1,0 (100%) din imobilul vizat, în pofida faptului că prin hotărârea instanței cota-parte din imobilul litigios deținută de Belii Andrei nu a fost majorată din contul cotei-părți de care au fost privați ***** și Popa Emilia, precum și în pofida faptului că nici Belii Andrei, nici Șișchina Tamara nu au dobândit de la Golovina Maria drept de proprietate cu cota parte de 1,(100%), ci doar cota parte de 2/3 din imobilul litigios. Prin urmare, decizia registratorului din cadrul OCT Chișinău al ÎS „Cadastru” din 04.01.2017 privind înregistrarea după Belii Andrei a dreptului de proprietate asupra imobilului în litigiu în mărime de 1,0 cotă-parte- a fost emisă în lipsa de temei, este vădit abuzivă și nelegitimă. Consideră că decizia registratorului din cadrul OCT Chișinău al ÎS „Cadastru” din 04.01.2017, cea emisă de către inculpatul Ralea Tudor privind înregistrarea după Belii Andrei a dreptului de proprietate asupra imobilului în litigiu în mărime de 1,0 cotă-parte este nulă, iar nulitatea acesteia atrage pe cale de consecință – nulitatea tuturor contractelor ulterioare încheiate cu privire la imobilul litigios și anume: a contractului de vânzare – cumpărare nr.553 din 16.01.2017 încheiat între Belii Andrei și Rusu Anatolie, precum și a contractului de vânzare – cumpărare nr. 8009 din 04.05.2017 încheiat între Rusu Anatolie (cu acordul soției sale Rusu Galina) și Para Anatolie.

Pe 02 septembrie 2020 reprezentantul părților civile, Oleg Bondarenco a înaintat cerere de concretizare a cerințelor din acțiunea civilă înaintată de către ***** și Popa Emilia. Prin

prezenta cerere invocă că susține integral cererea inițială, iar suplimentar solicită să fie încasat de la inculpatul Ralea Tudor în beneficiul lui ***** și Popa Emilia suma de 30000 lei pentru fiecare cu titlu de prejudiciu moral cauzat de inculpat prin infracțiunea săvârșită și să fie lăsată fără examinare acțiunea civilă înaintată de către Serviciul Fiscal de Stat.

În susținerea cererii, a invocat că între timp, în cursul examinării de către instanța de judecată a cauzei penale de învinuire inculpatului Ralea Tudor în săvârșirea infracțiunii imputate, a fost adoptată decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-329/ 20 din 26.05.2020 emisă în cauza penală privind învinuirea cet. Boicenco Nina, prin care Boicenco Nina a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal pentru fapta infracțională constatând în eliberarea arbitrară și fără temei a actelor primare ce au stat la baza perfectării după Golovina Maria a dreptului de proprietate asupra imobilului amplasat în mun. Chișinău, ***** , cu toate că acest imobil a fost construit de către ***** și Popa Emilia și, respectiv, revine cu drept de proprietate anume lui ***** și Popa Emilia.

Adoptarea deciziei irevocabile privind recunoașterea Boicenco Nina ca fiind vinovată de săvârșirea infracțiunii imputate atestă faptic dreptul de proprietate dreptul de proprietate lui ***** și Popa Emilia asupra imobilului amplasat în mun. Chișinău, ***** și le acordă dreptul de a înainta în procedura contencioasă acțiune civilă privind declararea nulității ca fiind nule a tuturor actelor juridice de recunoaștere și transmitere dreptului de proprietate asupra imobilului vizat pe numele Golovina Maria, Șișchina Tamara și Belii Andrei, cu recunoașterea dreptului de proprietate pe numele propriu. Totodată, această circumstanță fundamentează suplimentar temeinicia pretențiilor din acțiunea civilă înaintată de ***** și Popa Emilia în această cauză penală (de învinuire cet. Ralea Tudor) și condiționează necesitatea lăsării fără examinare a acțiunii civile înaintate de serviciul Fiscal de Stat în condițiile constatării faptului că dreptul de proprietate asupra imobilului sus vizat revine în exclusivitate lui ***** și Popa Emilia, cu cota 100%.

Respectiv, formulează în baza art. 219 alin. (2) p.4 Cod de procedură penală o pretenție suplimentară și anume încasarea în beneficiul părților civile din contul inculpatului a sumei de 30000 lei pentru fiecare. Suportarea de către ***** și Popa Emilia a prejudiciului moral în circumstanțele speței date s-a manifestat prin starea profundă de stres psihologic și anxietate cauzată prin înregistrarea arbitrară și în lipsa de temei a dreptului de proprietate după o persoană străină, s-a manifestat prin retrăirea sentimentului de nedreptate profundă și pierderea încrederii în bună funcționare a angajaților organelor cadastrale, prin mai multe suferințe psihico-morale pe care au suportat ***** și Popa Emilia din momentul când au aflat despre faptul săvârșirii infracțiunii și până la momentul de față.

6. Aprecierea instanței de judecată

Conform art. 53 alin. (1) pct. 1 Cod de procedură penală, *la examinarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul reprezintă acuzarea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele respective în cauza în care a condus sau a efectuat personal urmărirea penală, își expune părerea în dezbaterile judiciare asupra faptei infracționale săvârșite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale și pedepsei care urmează a fi aplicată.*

În același timp, instanța reiterează și prevederile art. 6 CEDO - dreptul la un proces echitabil - la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în *cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații

poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatischev contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei*).

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, procesul penal are ca scop *protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni*, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca *orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată*.

Alin. (3) al aceluiași articol stabilește că, organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sînt obligate să activeze în așa mod încît *nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere*.

În cauza *Prince Hans-Adam II de Liechtenstein c. Allemagne din 12.07.2001*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că, statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie *concrete și efective, nu teoretice și iluzorii*, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunîndu-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

În corespundere cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei*.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, *instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată*.

Potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: **dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul**, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni, dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită, dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume, ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată, dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu, tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii, dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă, dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acțiunea civilă, dacă urmează să fie*

ridicat sechestrul asupra bunurilor, ce trebuie să se facă cu corpurile delictive, cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului, dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie. Dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum și s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări.

În acest context instanța de judecată precizează că, art. 6 al Convenției obligă instanțele să-și argumenteze deciziile luate. Această obligație nu poate fi înțeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților procesului. Obligația de motivare a deciziilor variază în funcție de natura acestora.

Pertinentă în acest sens este și jurisprudența CtEDO, care a statuat că o instanță nu este obligată să dea un răspuns detaliat la fiecare argument înaintat de justițiabil (*Hiro Balani vs Spania nr. 1021/2001 din 28 martie 2003*).

Instanța de judecată atestă că, potrivit art. 52 Cod penal, *se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.*

Altfel spus, persoana este supusă răspunderii penale dacă în acțiunile acesteia sunt constatate toate patru elemente obligatorii: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Prin urmare instanța reține că:

- **art. 328 alin. (1)** Cod penal prevede răspunderea penală pentru- depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

În acest sens instanța constată că, *Obiectul juridic nemijlocit îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu a organelor administrației publice, organelor de drept și a altor organe de stat.*

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin acțiunile sau inacțiunile făptuitorului care depășesc vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă acestea au cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite prin lege ale persoanelor fizice sau juridice. O condiție obligatorie de răspundere penală pentru depășirea atribuțiilor de serviciu constă în faptul că trebuie să existe legătura directă între acțiunile făptuitorului, ca persoană cu funcții de răspundere, competențele ei, date prin lege sau printr-un act subordonat legii, și urmările survenite. Dacă urmările survenite au fost cauzate de acțiuni care nu au fost legate de atribuțiile de serviciu, aceste acțiuni pot fi încadrate după obiect și intenție respectiv (art.150-157, 162 CP etc.).

Sub aspectul laturii obiective, făptuitorul își întrece competența, depășind limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

Totodată, infracțiunea prevăzută la alin. (1) art.328 CP RM poate fi săvârșită numai pe calea acțiunii. Forma pasivă a depășirii limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege contravine însuși sensului conceptului de depășire, concept desemnând o mișcare, o activitate, o folosire a forțelor proprii într-un anumit domeniu, o participare activă la ceva.

Este necesară a consemna că săvârșește exces de putere persoana cu funcție de răspundere care exercită funcțiile autorității publice. Săvârșește depășirea atribuțiilor de serviciu persoana cu funcție de răspundere care, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor, exercită acțiuni administrative de dispoziție sau acțiuni de ordin organizatorico-economic.

Latenta subiectivă a infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.328 Cod penal se caracterizează prin intenție directă sau indirectă.

În dispoziția de la alin.(1) art.328 CP RM se menționează despre săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege. Aceasta înseamnă că făptuitorul manifestă certitudine, este lipsit de orice îndoială, nu are dubii că depășește limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege. În lipsa caracterului vădit al depășirii limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, răspunderea nu poate fi aplicată potrivit alin.(1) art.328 CP RM.

Motivele infracțiunii specificate la alin.(1) art.328 CP RM pot consta în: interesul material; năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale; interpretarea eronată a obligațiilor de serviciu; excesul de zel etc.

Subiectul infracțiunii examinate este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. În plus, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică.

În speță, instanța atestă că la 27 noiembrie 2014 Întreprinderea de Stat „Cadastru” a depus cerere de chemare în judecată către ***** și Popa Emilia, intervenient accesoriu, Belii Andrei privind rectificarea înscrierilor din registrul bunului imobil și anume să fie dispusă radierea dreptului de proprietate al cet. ***** Andrei în coproprietate cu Popa Emilia Vasile asupra cotei părți în mărime de 1/3 din construcția cu numărul cadastral *****.

Potrivit Hotărârii Judecătoria Botonica nr.2-5549/14 din 13 octombrie 2015 s-a admis parțial cererea de chemare depusă de către Întreprinderea de Stat „Cadastru” și s-a dispus radierea dreptului de proprietate a lui ***** și Popa Emilia asupra cotei-părți în mărime de 1/3 din construcția cu nr. cadastral *****, care a fost menținută prin Decizia CAC nr. 2a-4823/15 03 martie 2016 și Încheierea Colegiului, comercial și de contencios administrativ al CSJ din 14 septembrie 2016.

Conform Încheierii Judecătoria Botonica nr. 2-693/14 din 29 iulie 2016 a fost admisă cererea privind anularea măsurii de asigurare a acțiunii în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Tudor Popa împotriva Tamarei Șișchina și Andrei Belii, intervenții accesorii OCT Chișinău, filiala ÎS „Cadastru”, notarul Rodica Semionova și Primăria mun. Chișinău privind declararea nulității contractelor de donație și a fost anulat sechestrul aplicat prin Încheierea Judecătoria Botonica din 15 iunie 2011, în calitate de măsură de asigurare a acțiunii, pe 2/3 a cotei-părți din imobilul situat în mun. Chișinău, *****, nr. cadastral *****, ce aparține cu drept de proprietate lui Andrei Belii în temeiul contractului de donație nr. 2684 încheiat la 04 octombrie 2007 între Tamara Șișchina și Andrei Belii.

Încheierea Judecătoria Buiucani nr. 2-693/14 din 26 iulie 2016 a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. nr. 2r-2184/16 din 17 noiembrie 2017.

La 26 decembrie 2016 Rusu Anatolie, reprezentantul lui Belii Andrei a depus cerere prin care a solicitat efectuarea modificărilor în registrul bunurilor imobile în baza actelor indicate supra.

La caz, potrivit art. 12 alin. (8) al Legii cadastrului bunurilor imobile nr.1543-XIII din 25.02.1998 (valabil la momentul producerii faptelor imputate – 04 ianuarie 2017) Registratorul din cadrul oficiului cadastral teritorial are următoarele atribuții:

a) *solicită documentele necesare includerii în cadastru a datelor despre bunul imobil și drepturile asupra lui;*

b) *decide, în modul stabilit, asupra efectuării sau modificării înscrierii în registrul bunurilor imobile ori refuză efectuarea sau modificarea înscrierii respective;*

c) *eliberează extrase din registrul bunurilor imobile;*

d) *în cazul depistării unor înscrieri greșite în registrul bunurilor imobile, pentru a căror corectare este necesară o hotărâre judecătorească irevocabilă, solicită Întreprinderii Specializate în Cadastru înaintarea cererii în instanța de judecată pentru radierea sau corectarea acestora;*

e) *corectează, în modul stabilit la art.38, greșelile din registrul bunurilor imobile;*

f) *exercită alte atribuții conform legislației în vigoare.*

Instanța notează că potrivit materialelor cauzei inculpatul Ralea Tudor a executat prevederile actului judecătoresc enunțat și anume a radiat dreptul de proprietate a lui ***** și Popa Emilia asupra cotei-părți în mărime de 1/3 din construcția cu nr. cadastral ***** situat în mun. Chișinău, *****.

Totodată, instanța reține că, ”... În același timp, contrar prevederilor art. 28 al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998, fără a avea temeiuri legale de a efectua modificări în registrul bunurilor imobile nr. *****..”...

Instanța de judecată atestă că, inculpatul Ralea Tudor, a excedat executarea Hotărârei Judecătoreiei Botanica din nr.2-5549/14 din 13 octombrie 2015, și anume prin atribuirea a 1/3 din construcția cu numărul cadastral ***** lui Belii Andrei, care deținea 2/3 cota parte din bunul imobi, ca rezultat ultimul a devenit proprietar exclusiv a întregului bun imobil.

Instanța de judecată relevă că, prin acțiunile sale inculpatul Ralea Tudor a abuzat de drepturile oferite de Lege, în virtutea atribuțiilor deținute, ca rezultat fiind prejudiciate persoanele fizice.

Or, inculpatul nu a explicat instanței motivul pentru care a atriuit 1/3 cota parte lui Belii Andrei, fapt care nici nu a fost dispus prin Hotărârea Judecătoreiei Botanica nr.2-5549/14 din 13 octombrie 2015.

Mai mult, sub pretextul unui act judecătoresc s-a acționat contrar prevederilor legale, fapt care este inadmisibil.

Inculpatul Ralea Tudor, fapta incriminată nu a recunoscuto. La fel, în susținerea apărării sale nu a prezentat careva probe concludente. Or, martorii care au fost audiați la cererea apărării, nu combat argumentele acuzatorului e stat.

În aceiași ordine de idei, instanța reține că nerecunoașterea vinei de către inculpatse apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Faptul că inculpatul nu a recunoscut vinovăția în comiterea faptelor imputate la nici o etapă a procesului penal, nu constituie un temei de achitare a acestuia, or, nerecunoașterea vinovăției este un drept al inculpatului, însă nu o circumstanță ce determină soluția de achitare a acestuia.

Instanța de judecată nu va reține argumentul părții apărării, conform căruia o încălcare admisă de acuzatorul de stat, este precum că partea vătămată, Inspectoratul Fiscal de Stat urma inițial să accepte succesiunea vacantă.

Conform alin. (2) art 59 Cod de procedură penală, *(2) Recunoașterea ca parte vătămată se efectuează prin ordonanța organului de urmărire penală, imediat după stabilirea temeiurilor de atribuire a unei asemenea calități procesuale.*

Reieșind din prevederile legale enunțate, recunoșterea, atribuirea calității de parte vătămată este o competență exclusivă a organului de urmărire penală.

Instanța de judecată remarcă, că Serviciul Fiscal de Stat a intervenit și recunoscut la etapa urmăririi penale ca reprezentant a părții vătămate în sensul recuperării prejudiciului cauzat prin infracțiune. Dar nu ca succesori în drepturi a părții vătămate Golovina Maria decedată a. 2006. Fapt ce se atestă anume prin scrisoarea din 17.09.2017, adresată de Centrul Național Anticorupție către Serviciul Fiscal de Stat/f.d. 89 vol II/

Circumstanțe ce atestă că partea apărării eronat a concluzionat că în speță urma a fi inițial constatată succesiunea vacantă.

În acest aspect, instanța de judecată menționează prevederile art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, care stabilesc că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În conformitate cu prevederile art.384 alin.(1) și (4) CPP, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Potrivit art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.*

Cu referire la acest aspect, instanța face trimitere la jurisprudența Curții Europene în care s-a conturat standardul "dincolo de orice îndoială rezonabilă", care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlătore dubiul (hotărârea CEDO Bragadireanu vs România, din 06 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan vs Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda vs Regatul Unit din 18 ianuarie 1978).

Astfel, reieșind din cele expuse și în conformitate cu prevederile art. 27, art. 99 – art. 101 din Codul de procedură penală, *cercetînd sub toate aspectele probele administrate, verificîndu-le minunțios prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța consideră că în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită integral vinovăția inculpatului*

Călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate și în limita unei proceduri legale, instanța de judecată consideră vinovăția inculpatului Ralea Tudor ca fiind dovedită în afară de orice dubiu rezonabil.

În urma examinării cauzei și aprecierii probelor, instanța de judecată reține că inculpatul Ralea Tudor a comis infracțiunea prevăzută de art 328 alin. (1) Cod penal, cu semnele calificative- *depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.*

Instanța de judecată nu va reține în cțiunile inculpatului calificativul de *intereselor publice*, precum este formulat în dispoziția articolului incriminat, or conform Hotărîrii Curții Constituționale nr.22 din 27.06.2017, în vigoare 27.06.2017 sa declarat neconstituțional textul "intereselor publice sau" din alin.(1) art.328 Cod penal.

7. Individualizarea pedepsei

La stabilirea categoriei pedepsei instanța de judecată ia în considerație că, conform art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.*

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei instanța de judecată ține cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul săvârșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțelege cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Ca să-și poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său și al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (*privativă sau neprivativă de libertate*) și duratei, atât gravității faptei și potențialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei.

Funcțiile de constrângere și de reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancțiunii, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate. Exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei inculpatului, contribuind la reeducarea sa, cât și asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situația de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare și de a se abține de la săvârșirea de infracțiuni. Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată și pusă în executare, intensitatea și generalitatea dezaprobării morale a faptei și făptuitorului, condiționează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privațiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii și gradul de vinovăție al făptuitorului. Numai o pedeapsă justă și proporțională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât și finalitatea acesteia, prevenția specială și generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni”.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

De asemenea, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei instanța i-a în considerație faptul că, inculpatul Ralea Tudor nu a recunoscut vinovăția, a comis o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, de comportamentul acesteia până și după consumarea infracțiunii – nu a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate, de circumstanțele cauzei, de modul de comitere a infracțiunii, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, în detrimentul inculpatului Ralea Tudor nu au fost găsite circumstanțe agravante. Acuzatorul de stat în rechizitoriu la fel nu a stabilit și nu a indicat existența circumstanțelor agravante.

Acuzatorul de stat a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 800u.c. cu privarea de dreptul de a exercita anumită activitate pe un termen de 3 ani..

Apărătorul și inculpatul Ralea Tudor a solicitat achitarea.

Din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța consideră că pedeapsa lui Ralea Tudor **urmează** să fie stabilită în formă de amendă în limitele prevăzute de norma penală prevăzută la **art. 328 alin. (1)** Cod penal al RM.

8. Acțiunea civilă

În conformitate cu art. 385 alin. (1) Cod de Procedură Penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă.*

În conformitate cu art. 387 al. (1) CPP, *odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de parteacivilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.*

Conform art 219 CPP, *(1) Acțiunea civilă în procesul penal se întentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.*

(2) Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin:

1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală;

2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate;

3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală;

4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

(3) Prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru:

1) tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia;

2) înmormântarea părții vătămate;

3) plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor și pensiilor;

4) executarea contractului de depozit al bunurilor.

(4) La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

(6) Acțiunea civilă poate fi intentată în numele persoanei fizice sau juridice de către reprezentanții acestora.

Potrivit art.221 alin.(1) CPP, *acțiunea civilă în procesul penal se întentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești.*

În conformitate cu art.221 alin.(2) CPP, *acțiunea civilă se întentează față debănuțit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.*

În conformitate cu art. 225 CPP *(1) Judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală.(2) La adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cucaracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sauparțială, ori prin respingere.(3) Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiuneacivilă.*

La caz, partea vătămată Serviciul Fiscal de Stat solicită încasarea din contul inculpatului în beneficiul său a prejudiciului material în mărime de 101194 lei

Reieșind din materialele cauzei, se atestă că la etapa urmăririi penale Serviciul Fiscal de Stat a fost recunoscut în calitate reprezentant al părții vătămate și ulterior de parte civilă și a solicitat prejudiciul material în mărime de 101194 lei, ceea ce constituie costul a 1/3 cota parte din bunul imobil. Fapt ce se atestă prin raportul de expertiză anexat la materialele cauzei./vol I f.d. 163-170/

Instanța de judecată va reține prejudiciul material ca fiind unul întemeiat, și îl va încasa din contul inculpatului Ralea Tudor.

Ce ține de acțiunea civilă înaintată de către ***** și Popa Emilia privind nulitatea actelor și anume: nulitatea deciziei registratorului din cadrul OCT Chișinău al ÎS „Cadastru” din 04.01.2017 privind înregistrarea după Belii Andrei a dreptului de proprietate cu cota -parte de 1,0 (100%) asupra imobilului de pe str. Muncești,227 A, mun. Chișinău (nr. cadastral *****) cu suprafața totală de 42,3 m.p.;

- nulitatea contractului de vânzare - cumpărare nr.553 din 16.01.2017 încheiat între Belii Andrei și Rusu Anatolie, autentificat de notarul public Semionova Rodica, înregistrat la data de 16.01.2017 de OCT Chișinău în Registrul Bunurilor Imobile;

- nulitatea contractului de vânzare -cumpărare nr. 8009 din 04.05.2017 încheiat între Rusu Anatolie (cu acordul soției sale Rusu Galina) și Para Anatolie autentificat de notarul public Semionova Rodica, înregistrat la data de 04.05.2017 de OCT Chișinău în Registrul Bunurilor Imobile;

- obligarea Agenției Servicii Publice Departament Cadastru de a radia din Registrul Bunurilor Imobile înscrierile în baza actelor juridice declarate nule în cazul admiterii prezentei acțiuni.

- încasarea de la Ralea Tudor în beneficiul lui ***** și Emiliei Popa prejudiciului moral în sumă de 30000 lei pentru fiecare.

Cu privire la prejudiciul moral instanța deduce că acesta urmează a fi respins ca neîntemeiat, or ***** și Popa Emilia nu au probat că prin acțiunile lui Ralea Tudor a fost încălcat dreptul lor de proprietate sau alte drepturi nepatrimoniale a fost atinse.

Cu referire la pretenția de nulitate a actelor juridice, instanța de judecată o respinge, întru cât nu constituie obiect de examinare a acțiunii civile prin prisma art 219 Cod de procedură penală, care prevede expres limitele acțiunii civile în procesul penal, și anume aceasta se reduce doar la prejudiciul material și moral.

9. Cheltuielile de judecată

Instanța de judecată stabilește că procurorul Constantin Popa, în dezbaterile sale, a solicitat compensarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 6300 lei pentru întocmirea raportului de expertiză judiciară nr.1778 din 26.11.2018 (vol. 1, f.d. 163-170)

În conformitate cu art. 229 alin.(1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul

sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Luând în considerare prevederile art. 229 alin. (1) din Codul de procedură penală, conform cărora cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, instanța consideră necesar de a dispune încasarea din contul lui Șpac Vladislav Ivan în folosul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 3950 (trei mii nouă sute și cincizeci) lei. Or, cheltuielile suportate pentru întocmirea raporturilor de expertiză judiciară sunt incluse în categoria cheltuielilor care sunt suportate de condamnat.

Așadar, solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul Ralea Tudor în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 6300 este una întemeiată și instanța de judecată consideră necesar de a o admite.

10. Corpuri delictive :

Privitor la corpurile delictive instanța de judecată reține că, conform prevederilor art. 158 alin. (1), Cod procedură penală „corpuri delictive sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale”.

În acest context se reține că, potrivit art. 162 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive.

În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite;..... 5) documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delictive, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Reieșdin din mijloacele materiale de probă recunoscute la etapa de urmărite penală și corpurile delictive anexate, în coraport cu soluția emisă în speță, instanța de judecată consideră oportun de a dispune :

1-păstrarea la materialele cauzei, următoarele :

- copia dosarului tehnic a bunului imobil cu nr. cadastral *****.
- materialele parvenite de la Serviciul Cadastral prin scrisoarea nr. 01/1881 din 02.04.2019, ca răspuns la solicitarea organului de urmărirea penală a CAN nr. 03/33-88 din 14 ianuarie 2019, prin care s-a stabilit că, Ralea Tudor a deținut funcția de registrator;
- materialele parvenite de la Serviciul cadastral prin scrisoarea nr. 01/1233 din 01.09.2017, ca răspuns la solicitarea organului de urmărirea penală a CAN nr. 03/33-3985 din 07.08.2017 prin care s-a stabilit că, în temeiul Hotărârii nr. 2 -5549/14 din 13.10.2015 prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de ÎS „Cadastru” împotriva cet. ***** și Popa Emilia, prin care a fost dispusă radierea cotei-părți în valoarea de 1/3 din construcția cu nr. cadastral *****.

2. Totodată de a fi restituit către Agenția Servicii Publice, Departamentul Cadastral :

- dosarul cadastral a bunului imobil cu nr. cadastral *****.

11. măsura de asigurare.

Instanța de judecată reține că potrivit Încheierii Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana nr. 12 -746/19 din 19 iulie 2019 a fost aplicat sechestrul asupra automobilului NISSAN QASHA cu nr. de înmatriculare ***** deținut cu drept de proprietate de către Ralea Tudor în vederea asigurării executării pedepse amenzii.

Având în vedere că inculpatul Ralea Tudor a fost recunoscut vinovat instanța de judecată concluzionează că urmează a fi menținut sechestrul asupra automobilul NISSAN QASHA cu nr. de înmatriculare ***** deținut cu drept de proprietate de către Ralea Tudor-în vederea asigurării reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune.

În temeiul celor expuse supra, în conformitate cu prevederile art. cu art.art. 384, 385, 387, 392-395, 397 Cod Procedură Penală RM, instanța de judecată,-

C O N D A M N Ă :

Ralea Tudor Vasile, născut la ***** se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Se condamnă **Ralea Tudor Vasile** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod Penal la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800/opt sute/ unități convenționale, cecea ce constituie 40 000 /patruzeci/ lei cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5/cinci/ ani.

A informa inculpatul **Ralea Tudor Vasile**, că conform prevederilor art. 64 alin. (3¹) Cod penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se încasează de la **Ralea Tudor Vasile** în beneficiul statului cheltuieli de judecată în mărime de 6300/șase mii trei sute/lei.

Se încasează de la **Ralea Tudor Vasile** în beneficiul Inspectoratului Fiscal de Stat prejudiciul material în mărime de 101194 /o sută una mii o sută nouăzeci și patru/lei.

Se respinge acțiunea civilă formulată de ***** și Popa Emilia.

Corpurile delictive:

a păstrate la materialele cauzei, următoarele :

- copia dosarului tehnic a bunului imobil cu nr. cadastral *****;
-

- materialele parvenite de la Serviciul Cadastral prin scrisoarea nr. 01/1881 din 02.04.2019, ca răspuns la solicitarea organului de urmărire penală a CAN nr. 03/33-88 din 14 ianuarie 2019, prin care s-a stabilit că, Ralea Tudor a deținut funcția de registrator;

- materialele parvenite de la Serviciul cadastral prin scrisoarea nr. 01/1233 din 01.09.2017, ca răspuns la solicitarea organului de urmărire penală a CAN nr. 03/33-3985 din 07.08.2017 prin care s-a stabilit că, în temeiul Hotărârii nr. 2 -5549/14 din 13.10.2015 prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de ÎS „Cadastru” împotriva cet. ***** și Popa Emilia, prin care a fost dispusă radierea cotei-părți în valoarea de 1/3 din construcția cu nr. cadastral *****.

A restituit către Agenția Servicii Publice/departamentul Cadastral:

- dosarul cadastral a bunului imobil cu nr. cadastral *****.

Se menține sechestrul aplicat în baza Încheierii Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana la 19 iulie 2019 asupra automobilului NISSAN QASHA cu nr. de înmatriculare ***** deținut cu drept de proprietate de către Ralea Tudor

Sentița cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
Judecător**

Ana CUCERESCU
